

În atenția: Operatorilor economici participanți la procedura de achiziție publică inițiată prin anunțul publicitar, având ca obiect: Expertiză Tehnică conform reglementării tehnice P100-3/2019, Cod de proiectare seismică – Partea a III-a – Prevederi de evaluare seismică a clădirilor existente pentru imobilul situat în Strada Vicina nr. 1, bloc 32, scara 1+2, sector 5, București - ADV1540455

RĂSPUNS LA SOLICITĂRILE DE CLARIFICARE

Solicitarea primită pe e-mail în data de 31.07.2026.

Întrebarea nr. 1:

Clarificare nr. 1 – Documentații necesare elaborării studiului geotehnic.

În vederea realizării studiului geotehnic parte a documentației solicitate, avem rugămintea să confirmați faptul că Beneficiarul va pune la dispoziția Prestatorului planurile disponibile privind rețelele edilitare și structurile îngropate existente în amplasament.

Răspuns:

Autoritatea Contractantă nu deține Planuri privind rețelele edilitare și structurile îngropate existente în amplasament (astea sunt disponibile doar la deținătorii de utilități).

Întrebarea nr. 2:

Clarificare nr. 2 – Obligațiile Expertului Tehnic după predarea Raportului de Expertiză Tehnică.

Având în vedere că obiectul contractului îl constituie prestarea serviciilor de expertizare tehnică, apreciem că prevederile art. 11.2 alin. (3) lit. a)-e) extind în mod semnificativ obligațiile Prestatorului și după predarea Raportului de Expertiză Tehnică, prin instituirea unor activități care se desfășoară pe parcursul execuției lucrărilor. În special, prevederea de la lit. e), potrivit căreia aceste obligații „vor fi respectate pe toată durata de execuție a lucrărilor, până la finalizarea acestora”, poate conduce la extinderea în timp a obligațiilor Prestatorului dincolo de obiectul inițial al contractului de expertizare tehnică și la asumarea unor activități specifice etapei de execuție a lucrărilor.

În vederea delimitării clare a serviciilor de expertizare tehnică de eventuale activități ulterioare desfășurate în etapa de execuție și pentru corelarea obligațiilor Expertului tehnic cu responsabilitățile ce îi revin potrivit legislației aplicabile și concluziilor expertizei elaborate, solicităm revizuirea lit. e) din cadrul art. 11.2 alin. (3) cu următorul text:

„e) Obligațiile prevăzute la lit. a)-d) se vor exercita exclusiv în legătură cu concluziile, constatările și soluțiile cuprinse în expertiza tehnică elaborată de Prestator și în limitele responsabilităților ce revin expertului tehnic potrivit legislației aplicabile. Activitățile care presupun asistență tehnică permanentă pe durata execuției lucrărilor, participări repetate pe

șantier sau servicii care exced obiectului contractului de expertizare tehnică vor face obiectul unui contract distinct sau al unui act adițional.”

Răspuns:

Autoritatea contractantă nu poate accepta limitarea obligațiilor expertului tehnic după predarea raportului de expertiză, deoarece, potrivit Legii nr. 10/1995 (art. 26 și art. 30), expertul răspunde pentru soluțiile date pe durata execuției lucrărilor și pentru viciile construcției în termenele legale. În acest context, menținerea obligațiilor expertului pe toată durata execuției este necesară pentru verificarea și corecta implementare a concluziilor și soluțiilor din expertiză, fără a implica o asistență tehnică suplimentară, de altă natură decât cea aferentă atribuțiilor sale legale.

Obligațiile Expertului Tehnic nu se epuizează prin simpla predare a raportului, ci presupun, în mod rezonabil, exercitarea atribuțiilor sale profesionale și pe durata execuției lucrărilor, în măsura în care acestea privesc aplicarea soluțiilor din expertiză.

Clauza de la art. 11.2 alin. (3) lit. e) nu instituie o obligație de „asistență tehnică permanentă” nelimitată, ci consacră, în mod explicit, faptul că obligațiile Expertului Tehnic se exercită pe toată durata de execuție a lucrărilor, în legătură cu obiectul expertizei și cu responsabilitățile legale ale expertului, astfel cum sunt reglementate de Legea nr. 10/1995.

Având în vedere răspunderea extinsă a expertului tehnic pentru soluțiile date, inclusiv pentru viciile ascunse ale construcției pe o perioadă de 10 ani de la recepție, Autoritatea Contractantă are un interes legitim ca, pe durata execuției lucrărilor, Expertul Tehnic să fie disponibil pentru clarificări, verificări punctuale și confirmarea conformității execuției cu soluțiile din expertiză, fără a fi necesară încheierea unui contract distinct pentru aceste activități intrinseci rolului său.

În consecință, textul art. 11.2 alin. (3) lit. e) se menține în forma prevăzută în documentația de atribuire.

Pentru evitarea oricăror neînțelegeri, Autoritatea Contractantă precizează că: obligațiile Expertului Tehnic pe durata execuției lucrărilor se exercită în legătură cu concluziile, constatările și soluțiile cuprinse în expertiza tehnică; nu se solicită prestarea unor servicii de natură diferită de expertizarea tehnică (de exemplu, asistența tehnică), acestea rămânând în sarcina factorilor implicați specificați de Legea nr. 10/1995.”

Întrebarea nr. 3:

Clarificare nr. 2 – Completarea clauzelor privind modificările și completările documentației pe parcursul executării contractului.

Având în vedere prevederile art. 4.3, art. 13.2 și art. 11.2 („Alte obligații”), apreciem că actuala redactare permite solicitarea de completări și modificări ale documentației fără o delimitare clară între neconformitățile imputabile Prestatorului și solicitările suplimentare, reinterpretarea cerințelor inițiale sau modificările intervenite ulterior în necesitățile Autorității Contractante. Totodată, obligația Prestatorului de a realiza orice modificări/completări pe cheltuiala proprie, fără costuri suplimentare, este formulată fără a preciza natura și limitele acestora, ceea ce poate conduce la transferarea unor costuri neavute în vedere la elaborarea ofertei. În vederea asigurării unui echilibru contractual și a evitării unor interpretări neunitare în executarea contractului, solicităm

clarificarea și completarea acestor prevederi prin delimitarea expresă a modificărilor imputabile Prestatorului de cele generate de solicitări suplimentare ale Autorității Contractante.

Pentru eliminarea oricărui risc de interpretare extensivă a obligațiilor Prestatorului și pentru menținerea echilibrului contractual, propunem completarea secțiunii „Alte obligații” din cadrul cap. 11. RESPONSABILITĂȚILE PRESTATORULUI:

„iii) Modificările/completările solicitate de Autoritatea contractantă, prin Comisia de evaluare, vor fi realizate de către Prestator pe cheltuiala proprie, fără costuri suplimentare. Prestatorul va realiza fără costuri suplimentare exclusiv modificările și completările necesare pentru remedierea unor neconformități sau erori imputabile acestuia, constatate în raport cu cerințele caietului de sarcini, prevederile contractului și reglementările tehnice aplicabile. Solicitățile care implică modificarea soluțiilor tehnice inițiale, completarea temei de proiectare, introducerea unor cerințe suplimentare, furnizarea unor documente sau informații care nu au fost prevăzute în documentația de atribuire ori alte solicitări care exced obiectului contractual inițial vor fi analizate de comun acord de către părți și, după caz, vor face obiectul unui act adițional.”

Răspuns:

Autoritatea Contractantă a analizat solicitarea de completare a clauzelor privind modificările și completările documentației.

Prin coroborarea art. 4.3, art. 11.2 („Alte obligații”) și art. 13.2 din proiectul de contract, rezultă clar că:

- art. 4.3 și art. 13.2 vizează situațiile în care documentațiile nu sunt predate în conformitate cu solicitările Achizitorului și prevederile contractului, caz în care Comisia de evaluare consemnează neconformitățile și stabilește un termen de remediere;
- art. 11.2 lit. i) și ii) consacră răspunderea Prestatorului pentru realizarea serviciilor în limitele de timp și cost contractate și pentru eșecul activităților proiectului din culpa sa;
- art. 11.2 lit. iii) prevede că modificările/completările solicitate de Autoritatea Contractantă, prin Comisia de evaluare, vor fi realizate de către Prestator pe cheltuiala proprie, fără costuri suplimentare.

În această structură, clauza de la art. 11.2 lit. iii) se referă la modificările și completările necesare pentru aducerea documentațiilor la conformitate cu cerințele caietului de sarcini și ale contractului, respectiv la remedierea neconformităților imputabile Prestatorului, constatate de Comisia de evaluare în condițiile art. 13.2.

Solicitățile ulterioare ale Achizitorului care ar viza modificarea soluțiilor tehnice inițiale, completarea temei de proiectare sau introducerea unor cerințe suplimentare față de documentația de atribuire nu fac obiectul art. 11.2 lit. iii) și, în măsura în care vor exista, vor fi tratate distinct, în condițiile legii, prin acte adiționale, cu respectarea prevederilor art. 221 din Legea nr. 98/2016 privind modificarea contractelor de achiziție publică.

În consecință, Autoritatea Contractantă apreciază că textul actual al art. 4.3, art. 11.2 și art. 13.2 este suficient de clar și nu impune modificarea propusă de ofertant.”

Întrebarea nr. 4:

Clarificare nr. 3 – Propunere pentru plafonarea penalităților (art. 17.1 și art. 17.2).

Având în vedere prevederile art. 17.1 și art. 17.2, apreciem că, în lipsa unui plafon maxim al penalităților de întârziere, aplicarea acestora poate conduce la acumularea unor sume disproporționate în raport cu valoarea obligației afectate și cu prejudiciul efectiv generat de întârziere. Totodată, penalitățile prevăzute de contract se pot corobora cu alte mecanisme de răspundere contractuală și despăgubire prevăzute în cuprinsul acestuia, ceea ce poate conduce la o expunere financiară excesivă a părților.

În vederea asigurării proporționalității sancțiunilor contractuale și a menținerii unui echilibru rezonabil între drepturile și obligațiile părților, solicităm completarea clauzelor privind penalitățile de întârziere prin instituirea unui plafon maxim de aplicare a acestora după cum urmează:

„17.1 În cazul în care, din vina sa exclusivă, Prestatorul nu reușește să-și îndeplinească obligațiile asumate prin prezentul Contract, atunci Achizitorul are dreptul de a deduce din prețul Contractului, ca penalități, o sumă echivalentă cu o cotă procentuală de 0,3%/zi din valoarea obligațiilor neîndeplinite, până la îndeplinirea efectivă a acestora, fără ca valoarea totală a penalităților să depășească 10% din valoarea obligațiilor afectate de întârziere.”

17.2. În cazul în care Achizitorul nu își onorează obligațiile de plată în termenul de scadență a facturilor, atunci acestuia îi revine obligația de a plăti, ca dobândă penalizatoare, o sumă echivalentă cu o cotă procentuală de 0,3%/zi din plata neefectuată, fără ca valoarea totală a penalităților să depășească 10% din suma restantă.”

Răspuns:

Autoritatea Contractantă a analizat solicitarea de introducere a unui plafon maxim (10%) pentru penalitățile de întârziere prevăzute la art. 17.1 și art. 17.2 din proiectul de contract.

Clauzele actuale privind penalitățile sunt conforme cu dispozițiile Codului civil referitoare la răspunderea contractuală și clauza penală. Potrivit art. 1531 Cod civil, creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat prin neexecutare, iar art. 1540 Cod civil reglementează clauza penală, fără a impune un plafon legal obligatoriu al penalităților.

Penalitățile procentuale pe zi de întârziere, astfel cum sunt prevăzute în contract, reprezintă o evaluare anticipată a prejudiciului și un mecanism de descurajare a întârzierilor, utilizat în mod curent în practica achizițiilor publice. Aceste penalități se aplică strict în funcție de durata și întinderea neexecutării/întârzierii și nu exclud, în condițiile legii, posibilitatea instanței de a modera penalitatea în cazuri excepționale, dacă s-ar dovedi vădit excesivă.

În lipsa unei dispoziții legale care să impună plafonarea penalităților și având în vedere necesitatea asigurării unei executări riguroase și la termen a obligațiilor contractuale, Autoritatea Contractantă nu acceptă introducerea plafonului de 10% propus de ofertant, iar prevederile art. 17.1 și art. 17.2 rămân nemodificate.

Întrebarea nr. 5:

Clarificare nr. 4 – Limitarea răspunderii Prestatorului pentru prejudicii suplimentare (art. 17.4).

Având în vedere prevederile art. 17.4, apreciem că actuala redactare permite solicitarea unor despăgubiri suplimentare peste cuantumul penalităților contractuale, fără a stabili limitele răspunderii Prestatorului și fără a delimita natura prejudiciilor ce pot fi solicitate. În lipsa unor astfel de precizări, clauza poate conduce la o expunere financiară disproporționată în raport cu valoarea contractului și cu riscurile avute în vedere la elaborarea ofertei.

În vederea asigurării unui echilibru contractual și a unei repartizări rezonabile a riscurilor între părți, propunem completarea clauzei 17.4, astfel:

„17.4 Aplicarea penalităților nu exclude dreptul Achizitorului de a solicita repararea integrală a prejudiciului dacă acesta depășește cuantumul penalităților; cu condiția ca prejudiciul să fie direct, cert, efectiv produs și dovedit. Valoarea cumulată a penalităților și a despăgubirilor solicitate Prestatorului nu va depăși valoarea totală a contractului.”

Răspuns:

Autoritatea Contractantă nu acceptă modificarea art. 17.4.

Clauza: ”17.4. Aplicarea penalităților nu exclude dreptul Achizitorului de a solicita repararea integrală a prejudiciului dacă acesta depășește cuantumul penalităților”, este conformă cu art. 1.350 Cod civil și art. 1.530 Cod civil, care consacră răspunderea pentru neexecutarea obligațiilor și dreptul creditorului la repararea integrală a prejudiciului cauzat.

Clauza nu stabilește despăgubiri automate, ci doar păstrează dreptul Achizitorului de a solicita, în condițiile legii, despăgubiri pentru prejudiciul direct, dovedit, care depășește penalitățile. În consecință, art. 17.4 rămâne nemodificat.”

Întrebarea nr. 6:

Clarificare nr. 5 – Completarea procedurii de remediere prealabile rezilierii contractului (art. 18.3).

Având în vedere prevederile art. 18.3 lit. b) și c), apreciem că, deși acestea fac referire la neîndeplinirea unor obligații contractuale de către Prestator, contractul nu stabilește în mod expres o procedură de remediere și nici un termen concret acordat Prestatorului pentru îndeplinirea sau remedierea obligațiilor considerate neexecutate înainte de aplicarea măsurii rezilierii. În forma actuală, clauza poate conduce la interpretarea că simpla notificare a Prestatorului este suficientă pentru declanșarea procedurii de reziliere, fără acordarea unei posibilități efective de remediere a situației semnalate. În vederea asigurării unui mecanism contractual clar, predictibil și echilibrat, solicităm completarea art. 18.3 prin introducerea expresă a unei etape de remediere prealabile rezilierii.

În acest sens, pentru clarificarea procedurii aplicabile în situațiile prevăzute la art. 18.3 lit. b) și c) și pentru acordarea posibilității efective de îndeplinire sau remediere a obligațiilor contractuale considerate neexecutate, propunem introducerea, după art. 18.3 lit. f), a următorului alineat:

„g) În situațiile prevăzute la art. 18.3 lit. b) și c), anterior rezilierii contractului, Achizitorul va transmite Prestatorului o notificare scrisă prin care va indica obligațiile contractuale considerate neîndeplinite și va acorda un termen de minimum 15 zile lucrătoare pentru îndeplinirea sau

remediarea acestora. În cazul în care Prestatorul își îndeplinește obligațiile sau remediază situația notificată în termenul acordat, rezilierea nu va interveni.”

Răspuns:

Autoritatea Contractantă nu acceptă modificarea propusă a art. 18.3 și introducerea unei noi proceduri de remediere, întrucât mecanismul de remediere este deja reglementat în mod suficient prin art. 11.4, coroborat cu art. 18.3.

Potrivit art. 11.4 alin. (1), după predarea expertizei tehnice, Autoritatea Contractantă:

- analizează documentația în cadrul Comisiei de specialitate, în termen de 10 zile lucrătoare;
- comunică Prestatorului concluziile verificării și eventualele modificări/completări ce se impun;
- acordă Prestatorului un termen de maximum 10 zile lucrătoare pentru prezentarea documentației revizuite;
- validează documentația revizuită, în termen de maximum 5 zile lucrătoare, prin proces-verbal de recepție calitativă și cantitativă.

Rezultă că există deja o etapă clară de remediere, cu termene determinate, în care Prestatorul este informat asupra neconformităților și are posibilitatea efectivă de a le remedia înainte de recepția finală.

Art. 18.3 reglementează cazurile de reziliere de drept, fără punere în întârziere, inclusiv situația în care Prestatorul:

- nu își îndeplinește obligațiile de predare a documentațiilor conform termenului de prestare (lit. b);
- nu își îndeplinește obligațiile contractuale, deși a fost notificat de Achizitor (lit. c).

Prin urmare, coroborarea art. 11.4 cu art. 18.3 arată că: există deja termene și proceduri de remediere pentru neconformitățile documentației (în cazul predării acesteia), rezilierea intervine doar în caz de neîndeplinire a obligațiilor în termenele și condițiile stabilite, inclusiv după notificarea Prestatorului.

Introducerea unei noi etape de remediere, suplimentară și generică, ar dubla mecanismul deja prevăzut la art. 11.4 și ar afecta fermitatea regimului de reziliere stabilit la art. 18.3. În consecință, clauzele rămân în forma prevăzută în documentația de atribuire.

Întrebarea nr. 7:

Clarificare nr. 6 – Revizuirea clauzei privind daunele-interese în cazul executării parțiale a contractului (art. 18.5).

Având în vedere prevederile art. 18.5, apreciem că noțiunea de „executare parțială a obligațiilor contractuale care face imposibilă realizarea obiectului Contractului în integralitatea sa” nu este suficient definită și poate conduce la interpretări subiective cu privire la situațiile în care devine incidentă răspunderea Prestatorului. Totodată, clauza instituie plata unor daune-interese în

quantum egal cu valoarea obligațiilor contractuale neîndeplinite, independent de prejudiciul efectiv suferit de Achizitor și în condițiile existenței altor mecanisme contractuale de sancționare a neexecutării obligațiilor.

În vederea asigurării unui echilibru contractual și a unei aplicări predictibile a clauzei, solicităm modificarea acesteia astfel:

„18.5. În situația în care, din culpa exclusivă a Prestatorului, neexecutarea unor obligații contractuale esențiale face imposibilă atingerea scopului Contractului, Achizitorul poate daune-interese pentru prejudiciul direct, cert și dovedit cauzat de această neexecutare în limita prevăzută la art. 17.4. Valoarea despăgubirilor va fi determinată proporțional cu prejudiciul efectiv suferit și nu va depăși valoarea obligațiilor contractuale neexecutate”.

Răspuns:

Autoritatea Contractantă nu acceptă modificarea art. 18.5, clauza fiind legală și conformă cu regimul răspunderii contractuale din Codul civil.

Astfel, Art. 18.5 prevede: „În situația în care executarea parțială a obligațiilor contractuale face imposibilă realizarea obiectului Contractului în integralitatea sa, chiar dacă a fost recepționată o parte din Contract conform dispozițiilor legale, Prestatorul va datora Achizitorului daune-interese cu titlu de penalitate în quantum egal cu valoarea obligațiilor contractuale neîndeplinite.”

Această clauză: instituie o clauză penală pentru ipoteza unei neexecutări esențiale (executare parțială care face imposibilă atingerea scopului contractului), ceea ce este permis de art. 1.538 și urm. Cod civil, care definesc și reglementează clauza penală; evaluează anticipat prejudiciul prin raportare la valoarea obligațiilor neîndeplinite, nu la întregul contract, ceea ce este rezonabil și proporțional cu întinderea neexecutării; nu contravine principiului reparării prejudiciului, întrucât, în materia clauzei penale, părțile sunt libere să stabilească quantumul penalității, iar eventuala moderare a acesteia, în cazuri excepționale, este atributul instanței, nu al documentației de atribuire.

Nu există o dispoziție legală care să impună un alt mecanism de calcul sau plafonarea unei astfel de clauze penale în contractele de servicii. Clauza nu stabilește despăgubiri pentru partea executată și recepționată, ci doar pentru partea neexecutată, în ipoteza în care, din cauza acestei neexecutări, obiectul contractului nu mai poate fi atins.

În consecință, Autoritatea Contractantă apreciază că art. 18.5 este conform cu dispozițiile Codului civil privind clauza penală și răspunderea contractuală și, prin urmare, rămâne nemodificat.

Întrebarea nr. 8:

Clarificare nr. 7 – Completarea clauzei penale aplicabile în cazul rezilierii contractului (art. 18.2).

Având în vedere prevederile art. 18.2, apreciem că stabilirea automată a daunelor-interese în quantum egal cu valoarea obligațiilor contractuale neîndeplinite poate conduce la situații în care despăgubirea depășește prejudiciul efectiv suferit de Achizitor.

În vederea asigurării proporționalității răspunderii contractuale și a unei aplicări echitabile a clauzei penale, solicităm completarea acestei prevederi prin raportarea despăgubirilor la prejudiciul direct, cert și dovedit.

„18.2. În situația rezilierii totale sau parțiale din cauza neexecutării ori executării parțiale de către Prestator a obligațiilor contractuale, acesta va datora Achizitorului daune-interese cu titlu de clauză penală în cuantum egal cu valoarea obligațiilor contractuale neîndeplinite, fără a depăși prejudiciul direct, cert și dovedit suferit de Achizitor și în limita prevăzută la art. 17.4.”.

Răspuns:

Clauza de la art. 18.2 are natura unei clauze penale, iar potrivit art. 1.538 alin. (4) Cod civil: „Creditorul poate cere executarea clauzei penale fără a fi ținut să dovedească vreun prejudiciu.”

Solicitarea ofertantului, prin care se condiționează aplicarea penalităților de dovada prejudiciului sau de alte condiții suplimentare, ar goli de conținut clauza penală și ar contraveni acestui text legal, transferând nejustificat asupra Achizitorului o sarcină a probei de care legea îl scutește expres.

Menționăm că, art. 18.2 stabilește cuantumul penalității în scenariul specific al rezilierii (totală/parțială) din culpa Prestatorului iar art. 17.4 stabilește că, indiferent de tipul de penalitate (inclusiv cea de la art. 18.2), dacă prejudiciul efectiv, dovedit, este mai mare decât penalitatea, Achizitorul poate cere diferența până la repararea integrală, în limitele Codului civil. Cele două clauze se aplică la situații diferite și nu se exclud reciproc.

Legea nu impune modificarea clauzei în sensul propus, iar clauza, în forma actuală, este legală și rămâne nemodificată.

Întrebarea nr. 9:

Clarificare nr. 8 – Completarea clauzei privind daunele-interese în cazul rezilierii contractului (art. 18.4 alin. (1)).

Având în vedere prevederile art. 18.4 alin. (1), apreciem că stabilirea daunelor-interese în cuantum egal cu valoarea obligațiilor contractuale neexecutate poate conduce la aplicarea unei sancțiuni care nu reflectă întotdeauna prejudiciul efectiv suferit de partea lezată.

În vederea asigurării proporționalității răspunderii contractuale și a unei aplicări echitabile a clauzei penale, solicităm completarea acestei prevederi prin raportarea despăgubirilor la prejudiciul direct, cert și dovedit, astfel:

„18.4. (1) Nerespectarea obligațiilor asumate prin prezentul Contract de către una dintre părți, în mod culpabil, dă dreptul părții lezate de a cere rezilierea Contractului și de a pretinde plata de daune-interese cu titlu de clauză penală în cuantum egal cu valoarea obligațiilor contractuale neexecutate, fără a depăși prejudiciul direct, cert și dovedit suferit de partea lezată și în limita prevăzută la art. 17.4.”.

Răspuns:

Autoritatea Contractantă nu acceptă modificarea art. 18.4.

Clauza este legală și corelată cu celelalte dispoziții contractuale (art. 17.4, 18.2, 18.5), toate configurând un regim unitar al răspunderii Prestatorului prin clauze penale și dreptul la repararea integrală a prejudiciului, în acord cu art. 1.538 Cod civil.

Art. 18.4 detaliază răspunderea Prestatorului în ipoteza neexecutării/rezilierii, stabilind o prestație fixă cu titlu de clauză penală, pentru care Achizitorul nu este obligat să dovedească prejudiciul până la nivelul penalității convenite, conform art. 1.538 alin. (4) Cod civil.

Corelat cu art. 17.4, dacă prejudiciul efectiv, dovedit, depășește penalitatea, Achizitorul poate solicita diferența, în condițiile legii. Regimul este astfel echilibrat și nu există temei legal care să impună modificarea art. 18.4, acesta rămânând în forma din documentația de atribuire.

Întrebarea nr. 10:

Clarificare nr. 9 – Limitarea răspunderii financiare a Prestatorului la prejudiciile direct imputabile acestuia.

Având în vedere prevederile cap. 11 „*Alte obligații*”, lit. i), apreciem că, deși răspunderea Prestatorului pentru faptele propriului personal și ale subcontractanților este justificată, actuala redactare instituie o răspundere financiară foarte extinsă prin raportare la „*orice eșec al activităților proiectului*” și la prejudicii rezultate din decizii de management adoptate de Autoritatea Contractantă în baza recomandărilor formulate de Prestator. În forma actuală, clauza nu delimitează în mod expres răspunderea Prestatorului la prejudiciile direct imputabile acestuia și nu stabilește criterii privind caracterul cert și dovedit al prejudiciului invocat.

În acest sens, pentru delimitarea clară a sferei răspunderii Prestatorului și a situațiilor care pot genera obligații de despăgubire, propunem completarea lit. i) după cum urmează:

„ii) ii) Prestatorul își va asuma răspunderea financiară pentru orice eșec al activităților proiectului din culpa experților/specialiștilor săi, a subcontractorilor sau angajaților săi, sau pentru daune provocate terților în urma deciziilor, acțiunilor sau inacțiunilor sale sau prin personalul său (inclusiv personalul de conducere), sau în cazul prejudiciilor cauzate de acționarea în instanță a Autorității Contractante, ca urmare a deciziilor de management luate la recomandarea Prestatorului. Răspunderea Prestatorului va fi angajată exclusiv pentru prejudiciile directe, certe și dovedite, aflate în legătură de cauzalitate cu fapte sau omisiuni imputabile acestuia, personalului propriu ori subcontractanților săi și numai în legătură cu serviciile care fac obiectul prezentului contract. Prestatorul nu va răspunde pentru prejudicii generate de acțiuni, decizii sau omisiuni ale Autorității Contractante, ale proiectantului, executantului ori ale altor terți, care nu îi sunt imputabile. Valoarea totală a despăgubirilor datorate de Prestator nu va depăși valoarea totală a contractului, cu excepția situațiilor pentru care legea prevede în mod expres o răspundere mai extinsă.”

Răspuns:

Clauzele consacră responsabilitatea integrală a Prestatorului pentru: resursele materiale, umane și financiare utilizate (lit. i); culpa experților, angajaților și subcontractorilor săi și daunele cauzate terților sau Autorității Contractante prin recomandările sale (lit. ii); realizarea pe cheltuiala proprie a modificărilor/completărilor necesare pentru aducerea documentației la conformitate (lit. iii).

Acest regim este conform cu: art. 1.350 Cod civil, care impune executarea obligațiilor asumate și răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin neexecutare; precum și art. 1.357 Cod civil, privind răspunderea pentru fapta proprie și pentru persoanele de care debitorul se folosește în executare.

Clauzele corespund principiului asumării răspunderii prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 98/2016, în sensul că profesionistul (Prestatorul) își asumă riscurile execuției serviciilor și consecințele neconformităților.

Obligațiile nu sunt disproporționate sau imprevizibile: ele reflectă riscuri profesionale normale pentru un prestator specializat și nu extind răspunderea dincolo de culpa Prestatorului și a persoanelor de care se folosește.

În lipsa unui temei legal care să impună atenuarea acestor obligații, art. 11 lit. i)–iii) rămâne nemodificat.

Întrebarea nr. 11:

Clarificare nr. 10 – Completarea procedurii de executare a garanției de bună execuție (art. 10.3 și art. 10.4).

Având în vedere prevederile art. 10.3 alin. (2) și art. 10.4, apreciem că, deși contractul instituie obligația Achizitorului de a notifica Prestatorul anterior emiterii unei pretenții asupra garanției de bună execuție, acesta nu prevede acordarea unui termen de remediere și nici efectele remedierii situației notificate. Totodată, art. 10.4 prevede executarea garanției la prima cerere a Achizitorului, pe baza declarației acestuia cu privire la culpa Prestatorului, fără a reglementa posibilitatea Prestatorului de a îndeplini sau remedia obligațiile considerate neexecutate înainte de executarea garanției.

În vederea asigurării unui mecanism contractual echilibrat și a exercitării cu bună-credință a drepturilor și obligațiilor părților, solicităm completarea acestor prevederi prin instituirea expresă a unei proceduri de remediere anterior executării garanției de bună execuție, astfel:

„10.3 (2) Anterior emiterii unei pretenții asupra garanției de bună execuție, Achizitorul are obligația de a notifica Prestatorul, precizând obligațiile contractuale considerate neîndeplinite și acordând un termen de minimum 10 zile lucrătoare pentru îndeplinirea sau remedierea acestora. În cazul remedierii situației notificate în termenul acordat, Achizitorul nu va proceda la executarea garanției pentru aspectele astfel remediate.”

„10.4. Garanția de bună execuție va fi irevocabilă și se va executa necondiționat respectiv la prima cerere a Achizitorului, pe baza declarației acestuia cu privire la culpa Prestatorului, în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute la art. 10.3 alin. (2).”

Răspuns:

Autoritatea Contractantă nu acceptă modificarea clauzelor privind garanția de bună execuție.

Regimul garanției de bună execuție este stabilit de dispozițiile imperative ale art. 154 din Legea nr. 98/2016 și ale art. 40-41 din HG nr. 395/2016, pe care proiectul de contract le preia și le particularizează. Garanția de bună execuție face parte integrantă din contractul de achiziție publică,

astfel cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 27/2020, și reprezintă un instrument legal de protecție a Achizitorului împotriva riscului de neexecutare.

Totodată, procedura de remediere prevăzută în contract și detaliată în răspunsurile anterioare la clarificări permite Prestatorului să își corecteze eventualele neconformități înainte de formularea oricărei pretenții asupra garanției, asigurând un echilibru rezonabil al riscurilor contractuale.

În absența unui temei legal care să impună modificarea, clauzele privind garanția de bună execuție rămân nemodificate.

Întrebarea nr. 12:

Clarificare nr. 11 – Clarificarea condițiilor de aplicare a termenului excepțional de plată prevăzut la art. 15.1.

Având în vedere prevederile art. 15.1, apreciem că formularea referitoare la prelungirea termenului de plată la 60 de zile pentru „motive obiectiv justificate” este una generală și nu permite identificarea cu suficientă claritate a situațiilor în care această excepție devine aplicabilă. În lipsa unor criterii obiective și a unei obligații de informare a Prestatorului, prevederea poate genera incertitudine cu privire la termenul efectiv de încasare a sumelor datorate.

În vederea asigurării transparenței și predictibilității relațiilor contractuale, solicităm clarificarea și completarea acestei prevederi.

„15.1. Achizitorul va efectua plățile către Prestator în termen de 30 zile de la data primirii și înregistrării facturilor fiscale emise de Prestator însoțită de recepția fără obiecțiuni a serviciilor prestate, constând în raportul prezentat de Prestator și confirmat de Achizitor. Prin excepție, termenul de plată poate fi extins până la maximum 60 de zile numai în situațiile în care sursa de finanțare a contractului este condiționată de mecanisme de decontare specifice programelor de finanțare și numai cu informarea scrisă a Prestatorului asupra motivelor care justifică prelungirea termenului de plată.”

Răspuns:

Autoritatea Contractantă respinge modificarea solicitată la clarificarea nr. 11.

Clauza privind termenul de plată este conformă cu Legea nr. 72/2013:

- regula generală de 30 de zile este respectată, în acord cu art. 6 alin. (1);
- termenul de 60 de zile este prevăzut doar ca excepție, în limitele și condițiile permise de lege (inclusiv pentru mecanismele de plată specifice contractelor de finanțare), conform art. 6 alin. (4) și art. 7 alin. (1).

Clauza nu depășește termenele maxime legale și nu intră în categoria clauzelor abuzive prevăzute de art. 14 lit. d) din Legea nr. 72/2013. În lipsa unui temei legal pentru modificare, aceasta rămâne în forma din documentația de atribuire.

Întrebarea nr. 13:

Clarificare nr. 12 – Clarificare nr. X – Corelarea prevederilor privind finalizarea recepției documentației (art. 13.4 raportat la art. 11.4 alin. (1)).

Având în vedere prevederile art. 11.4 alin. (1) și art. 13.4, apreciem că, deși contractul stabilește termene clare pentru verificarea documentației, formularea observațiilor, revizuirea documentației și validarea acesteia de către Comisia de specialitate, prevederea de la art. 13.4 nu face trimitere la aceste termene și nu corelează momentul finalizării recepției cu intervalele deja reglementate contractual. În lipsa unei astfel de corelări, poate apărea interpretarea că procedura de recepție poate fi prelungită dincolo de termenele prevăzute la art. 11.4 alin. (1), cu impact asupra finalizării contractului și a efectuării plăților.

În vederea asigurării unui mecanism contractual clar și predictibil, solicităm completarea art. 13.4 prin raportare expresă la termenele deja prevăzute la art. 11.4 alin. (1), astfel:

„13.4. Recepția documentației se consideră încheiată după întocmirea de către Comisia de specialitate constituită la nivelul Autorității Contractante a Procesului-Verbal de Recepție favorabil, fără obiecțiuni, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 11.4 alin. (1), în cadrul cărora Autoritatea Contractantă va finaliza procedura de verificare și recepție a documentației.”

Răspuns:

Autoritatea Contractantă respinge modificarea solicitată la art. 13.4.

Clauza este legală și corelată cu mecanismul de la art. 11.4, din care rezultă clar momentul recepției:

- art. 11.4 instituie o procedură de predare – analiză – solicitare de completări – prezentare documentație revizuită - validare prin Proces-verbal de recepție calitativă și cantitativă, în termene determinate;
- art. 13.4 stabilește că recepția documentației se consideră încheiată numai după întocmirea Procesului-verbal de recepție favorabil, fără obiecțiuni, de către Comisia de specialitate.

În această structură:

- documentația neconformă nu poate fi recepționată; ea este supusă procedurii de remediere prevăzute la art. 11.4, pe cheltuiala Prestatorului;
- momentul recepției este determinat obiectiv: data Procesului-verbal de recepție favorabil, fără obiecțiuni, ceea ce corespunde regulilor generale din Codul civil privind executarea și recepția prestațiilor contractuale și practicii în contractele de servicii/proiectare.

Clauza nu introduce un mecanism arbitrar, ci doar condiționează recepția de conformitatea documentației cu cerințele contractuale, ceea ce este legitim și necesar în raport cu obligația Achizitorului de a plăti doar servicii recepționate corespunzător.

În consecință, art. 13.4 rămâne nemodificat.